

по кадрънoстъ и да ви ява, че вълкътъ скритъ между насъ въ кошарата, ни запази отъ цѣла глутница вълци. Той иска да остане тука за винаги и да ни пази, стига вие да го приемете добръ. Запазете го молиме господарю, съ което ще му се отплатите за стореното добро !"

Господарътъ натири ягнето при стадото и промълви: евий сте още малки и не разбирате отъ хищническитъ нрави на вълцитъ; за благодарностъ може да се храни вълкътъ, нѣмстото му е въ гората, а не между стадото или на мандрата. Вълчата хитрина е плитка.

2. Скѣперникъ и синъ

Разпустна се веднажъ скѣперникътъ и пожела да си купи едно-друго за ядене. Отиде на пазаря и си купи ябълки. Турна ги въ долапа си наредени, четени и прочетени, затвори ги съ двойна ключалка и всѣки день ги обикаляше.

Нещастникътъ пазѣше хубавитъ ябълки, а нагнилитъ съ въздишка гѣлташе.

Синъ му, палавъ ученикъ, откри по миризмата ябълкитъ на баша си, взе ключоветъ и съ двама свои другари имъ видѣха смѣтката за късо врѣме.

Скѣперникътъ пристигна въ минутата, когато се облизваха и доядаха ябълкитъ младитъ немирници. Като видѣ долапътъ си отворенъ, припадна му и почна да реве: „О, ябълкитъ ми! Бездѣлници, скоро да ги дотъкмите, иначе ще ви заколя!“

— Татко, каза синътъ, успокой се, моля, ний сме добри и честни момчета: ний изяхохме само добритъ ябълки, а изгнилитъ — оставихме за тебе."

